

Utorok, 10. marca 2009

Budúcnosť spoločného európskeho azylového systému

P6_TA(2009)0087

Uznesenie Európskeho parlamentu z 10. marca 2009 o budúcnosti spoločného európskeho azylového systému (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 63 ods. 1 a 2 Zmluvy o ES,
- so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na Ženevský dohovor z roku 1951 o štatúte utečencov a jeho dodatkový protokol z roku 1967,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 343/2003 z 18. februára 2003 ustanovujúce kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov ⁽¹⁾ (dublinské nariadenie),
- so zreteľom na smernicu Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl ⁽²⁾ (smernica o prijímaní),
- so zreteľom na smernicu Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca ⁽³⁾ (smernica o azyly),
- so zreteľom na smernicu Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych normách pre uznanie a postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín alebo osôb bez štátnej príslušnosti ako utečencov alebo osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu z iných dôvodov, a o obsahu poskytnutej ochrany ⁽⁴⁾,
- so zreteľom na správu Komisie o uplatňovaní smernice 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl (KOM(2007)0745),
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. apríla 2005 o ostrove Lampedusa ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 6. apríla 2006 o situácii v utečeneckých táboroch na Malte ⁽⁶⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 21. júna 2007 o azyly: praktická spolupráca, kvalita rozhodovania v rámci spoločného európskeho azylového systému ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 2. septembra 2008 o hodnotení dublinského systému ⁽⁸⁾,
- so zreteľom na správy Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci o návštevách v rôznych strediskách na zadržiavanie osôb na účely kontroly podmienok prijímania,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 50, 25.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 326, 13.12.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 304, 30.9.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 33 E, 9.2.2006, s. 598.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 293 E, 2.12.2006, s. 301.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ C 146 E, 12.6.2008, s. 364.

⁽⁸⁾ Prijaté texty, P6_TA(2008)0385.

Utorok, 10. marca 2009

- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev zo 6. mája 2008 vo veci C-133/06 Európsky parlament/Rada Európskej únie ⁽¹⁾, o žalobe o neplatnosť smernice o azyle, najmä s cieľom dosiahnuť zrušenie niektorých ustanovení smernice o postupe prijímania a menenia spoločných minimálnych zoznamov bezpečných krajín,
 - so zreteľom na Európsky pakt o azyle a prístáhovalectve, ktorý prijala Európska rada 16. októbra 2008 a ktorého štvrtým cieľom je „budovať Európu azylu“,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a stanovisko Výboru pre rozvoj (A6-0050/2009),
- A. keďže legislatívne nástroje v prvej fáze vytvárania spoločného európskeho azylového systému (SEAS) umožnili zavedenie spoločných minimálnych noriem, ale nie rovnakých podmienok prístupu k ochrane na celom území EÚ, takže pretrvávajú javy ako sekundárne pohyby a viacnásobné žiadosti,
- B. keďže kritériá dublinského systému o prvej krajine vstupu môžu priniesť neprimeranú záťaž pre niektoré členské štáty, najmä tie, ktorých hranice sú súčasťou vonkajších hraníc EÚ, a to iba preto, že sa nachádzajú na exponovanom mieste, a keďže toto má škodlivé následky tak pre členské štáty, ako aj pre žiadateľov o azyl,
- C. keďže vo svojom hodnotení dublinského systému Komisia uvádza, že v roku 2005 muselo 13 členských štátov, ktorých hranice tvoria vonkajšiu hranicu EÚ, čeliť rastúcim ťažkostiam spôsobeným dublinským systémom,
- D. keďže vo vyššie uvedenej správe o smernici o prijímaní Komisia uvádza závažné problémy uplatňovania smernice, najmä v uzatvorených strediskách a tranzitných zónach, o čom sa parlamentné delegácie mohli presvedčiť priamo na mieste počas svojich početných návštev,

Všeobecné pripomienky

1. konštatuje, že v minulom roku stúpol počet utečencov v celosvetovom meradle na viac ako 12 miliónov utečencov a 26 miliónov vnútorne vysídlených osôb; v tejto súvislosti podporuje vytvorenie SEAS a víta plán politiky Komisie pre oblasť azylu, ktorý slúži ako podrobný plán na dokončenie SEAS;
2. vyjadruje poľutovanie nad tým, že vzhľadom na zmenu právneho základu, ktorá nastane v dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy, sa plánuje odsunúť dátum dokončenia druhej fázy SEAS, ktorou by sa mali odstrániť nezdravé rozdiely medzi azylovými systémami členských štátov, na rok 2012;
3. upozorňuje na to, že miera úspešnosti žiadateľov o štatút utečenca sa v prípade štátnych príslušníkov niektorých tretích krajín pohybuje medzi členskými štátmi v rozmedzí približne od 0 % až po 90 %;
4. trvá na tom, že zosúladenie noriem, ktoré povedie k spoločnému postupu a jednotnému štatútu v azylovej oblasti, musí priniesť vysokú úroveň ochrany v celej EÚ a že nesmie byť založené na normách na najnižšej spoločnej úrovni, pretože by spoločný azylový systém prestal byť prínosom;
5. vyjadruje poľutovanie nad tým, že koncept inštitútu azylu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou demokracie a ochrany ľudských práv, bol v posledných rokoch závažne oslabený; zdôrazňuje potrebu plného dodržiavania práv a rešpektovania potrieb žiadateľov o azyl, ako aj zákazu vyhodenia alebo vrátenia (non-refoulement);

(1) Ú. v. EÚ C 158, 21.6.2008, s. 3.

Utorok, 10. marca 2009

6. upozorňuje na to, že EÚ musí na vonkajších hraniciach vytvoriť mechanizmy na identifikáciu žiadateľov o azyl a zabezpečiť prístup na svoje územie pre osoby, ktoré majú právo na medzinárodnú ochranu, a to aj v rámci kontrolných operácií na svojich vonkajších hraniciach;

7. víta skutočnosť, že Komisia považuje zabezpečenie prístupu pre osoby, ktoré potrebujú ochranu, za jeden z najdôležitejších cieľov SEAS;

8. vyzýva Európsku agentúru pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (Frontex), aby poskytla podrobné údaje o počte žiadateľov o azyl, ktorí boli takto identifikovaní počas jej operácií, a o osude osôb, ktoré boli počas týchto operácií zadržané alebo poslané späť do krajiny tranzitu alebo do krajiny pôvodu; vyzýva Komisiu, aby predložila návrh na preskúmanie mandátu agentúry Frontex s cieľom jednoznačne stanoviť, že otázky týkajúce sa ochrany a ľudských práv sú neoddeliteľnou súčasťou riadenia vonkajších hraníc EÚ;

9. víta skutočnosť, že Komisia uznáva, že je potrebné zabezpečiť súdržnosť s inými politikami, ktoré majú vplyv na medzinárodnú ochranu; vyzýva preto Komisiu, aby podporila a zaviedla iniciatívy na revíziu a úpravu všetkých politík a postupov v oblasti riadenia hraníc, ako sú Frontex a Európsky systém hraničnej kontroly (EUROSUR), s cieľom zaručiť utečencom prístup k ochrane v EÚ a plné dodržiavanie zákazu vyhostenia jednotlivca na vonkajších hraniciach EÚ; okrem toho zdôrazňuje, že povinnosť poskytnúť pomoc tak, ako to ukladá Dohovor OSN o morskom práve (UNCLOS), je pre členské štáty, EÚ a Frontex právne záväzná;

Zlepšenie existujúcich právnych predpisov

10. víta skutočnosť, že v uvedenom rozsudku vo veci C-133/06 Súdny dvor zrušil článok 29 ods. 1 a 2, ako aj článok 36 ods. 3 smernice o azyle, ktoré sa týkali postupu prijímania a menenia spoločných minimálnych zoznamov bezpečných krajín pôvodu, ako aj spoločného minimálneho zoznamu bezpečných krajín;

11. víta pozitívne iniciatívy uskutočnené v niektorých členských štátoch s cieľom prijímať žiadateľov o azyl, po podaní žiadosti o medzinárodnú ochranu, v otvorených zariadeniach, ktoré sú plne integrované v miestnych komunitách;

12. domnieva sa, žiadatelia o azyl patria k zraniteľným osobám, pre ktoré sa musia vytvoriť vhodné podmienky prijímania; pripomína, že väzenské prostredie im v žiadnom prípade nemôže pomôcť prekonať traumu, ktorú prežívali v krajine svojho pôvodu alebo počas cesty do Európy;

13. víta ustanovenia uvedené v nedávnych návrhoch Komisie, podľa ktorých členské štáty nezadržia žiadnu osobu len z dôvodu, že je žiadateľom o medzinárodnú ochranu; domnieva sa, že žiadatelia o azyl by v zásade nemali byť zadržívaní vzhľadom na ich obzvlášť chýlostivé postavenie;

14. vyslovuje poľutovanie nad skutočnosťou, že vo viacerých členských štátoch je zadržívanie žiadateľov o azyl stále realitou, vzhľadom na ich nelegálny vstup na územie krajiny, a preto víta zaradenie procesných záruk v oblasti zadržívania do smernice o prijímaní; v tomto ohľade sa nazdáva, že zadržanie žiadateľa o azyl by malo byť možné len za presne vymedzených výnimočných okolností a pod podmienkou dodržania zásady nevyhnutnosti a proporcionality, a to pokiaľ ide tak o spôsob, ako aj o účel tohto zadržania; taktiež sa domnieva, že ak je žiadateľ o azyl zadržaný, mal by mať právo na opravný prostriedok na vnútroštátnom súde;

15. považuje za nevyhnutné, aby sa rozsah pôsobnosti novej smernice o prijímaní spresnil tak, aby pokrýval strediská na zadržívanie osôb, tranzitné zóny, postupy na hraniciach a osoby presídlené v rámci dublinského systému;

Utorok, 10. marca 2009

16. víta zavedenie oficiálneho systému okamžitej identifikácie zraniteľných osôb, najmä maloletých bez sprievodu, starších závislých osôb, zdravotne postihnutých osôb, tehotných žien, osamotených rodičov s deťmi a osôb, ktoré prežili traumu (mučenie, znásilnenie, psychické, fyzické a sexuálne násilie) v rámci smernice o prijímaní;

17. domnieva sa, že by sa mal zaviesť jednotný postup posudzovania žiadostí o azyl a jednotné normy na priznanie štatútu utečenca alebo osoby vyžadujúcej medzinárodnú ochranu, ktoré by pokrývali všetky žiadosti o medzinárodnú ochranu (štatút utečenca, doplnková ochrana, dočasná ochrana);

18. víta skutočnosť, že Komisia zamýšľa vyjasniť podmienky na získanie doplnkovej ochrany, a najmä to, že navrhuje preskúmať úroveň práv a výhod pre osoby, ktoré získajú tento druh ochrany; mala by sa tým zabezpečiť vyššia úroveň rovnakého zaobchádzania;

19. víta úmysel Komisie zmeniť a doplniť smernicu o azyle a zdôrazňuje, že spoločný azylový postup by mal zabezpečiť jasné, jednotné a primerané termíny, v ktorých príslušné orgány musia rozhodnúť o žiadosti o azyl, aby sa tak predišlo dlhým a bezdôvodným čakacím lehotám, ktoré by mohli mať neblahý vplyv na zdravie a pohodu žiadateľov o azyl; opätovne pripomína, že udelenie štatútu utečenca alebo poskytnutie doplnkovej ochrany by malo byť vždy predmetom individuálneho posudzovania a v žiadnom prípade by sa nemalo obmedziť na všeobecné posúdenie (napríklad na základe národnosti) alebo podmienky (napríklad v súvislosti so stavom dodržiavania ľudských práv v krajine pôvodu);

20. domnieva sa, že je potrebné sústrediť informácie o krajinách pôvodu, ktoré majú jednotlivé členské štáty k dispozícii, a nabáda Komisiu, aby zvýšila úsilie o vytvorenie spoločnej databázy; zdôrazňuje, že zhromažďovanie a poskytovanie informácií o krajine pôvodu a správa príslušného portálu by mali byť zárukou toho, že doň budú zahrnuté správy o krajine od rôznych etablovaných odborníkov, že informácie budú verejne prístupné a jasne odlíšené od ich uplatňovania zo strany rozhodovacích subjektov tak, aby zostali objektívne a nezávislé od politického vplyvu, a že pri zhromažďovaní informácií o krajine pôvodu sa zachová spravodlivá rovnováha medzi vládnymi, mimovládnymi a medzinárodnými zdrojmi;

21. víta prepracované znenie dublinského nariadenia a navrhované ustanovenia o mechanizme na pozastavenie dublinských transferov v prípade obáv, že by v ich dôsledku žiadateľ nemusel mať možnosť uplatniť primerané štandardy ochrany v príslušných členských štátoch, najmä pokiaľ ide o podmienky prijímania a prístupu k azylovým konaniam, ako aj v prípadoch, kedy by takéto transfery ešte viac zaťažili tie členské štáty, ktoré už čelia neúmerným tlakom, najmä v dôsledku svojej geografickej polohy alebo demografickej situácie; zdôrazňuje však, že tieto ustanovenia by v konečnom dôsledku boli skôr politickým vyhlásením ako účinným nástrojom skutočnej podpory poskytovanej členským štátom, ak by sa nezaviedol nástroj zaväzujúci členské štáty dvojakým spôsobom, tým že zavedie:

- a) pridelenie úradníkov z iných členských štátov pod záštitou Európskeho úradu na podporu azylantov, aby pomáhali tým členským štátom, ktoré čelia osobitným a problematickým situáciám,
- b) systém premiestnenia osôb, ktorým je poskytovaná medzinárodná ochrana, z členských štátov, ktoré čelia osobitným a problematickým situáciám, do iných štátov po konzultácii s Úradom vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR) a so súhlasom týchto osôb;

22. domnieva sa, že v súlade s prepracovaným dublinským nariadením by sa žiadateľom o azyl malo zaručiť právo na odvolanie proti rozhodnutiu o presune, keďže takýmto odvolaním sa súdom ukladá povinnosť preskúmať z úradnej moci potrebu dočasne pozastaviť vykonanie rozhodnutia o transfere;

Administratívne štruktúry

23. dôrazne podporuje vytvorenie Európskeho úradu na podporu azylantov, ktorý bude úzko spolupracovať s UNHCR, ako aj s mimovládnymi organizáciami špecializovanými na azylovú oblasť;

Utorok, 10. marca 2009

24. domnieva sa, že jednou z úloh Európskeho úradu na podporu azylantov by mala byť presná analýza odlišností, ktoré pretrvávajú medzi vnútroštátnymi azylovými systémami, s cieľom prispieť k ich zlepšeniu;
25. domnieva sa, že aktivity Európskeho úradu na podporu azylantov by mali zahŕňať vypracovanie spoločných zásad s cieľom uľahčiť presnejšie posudzovanie žiadostí o udelenie azylu, podporovanie výmeny osvedčených postupov, monitorovanie vykonávania a uplatňovania príslušných právnych predpisov EÚ (podpora úlohy Komisie ako strážcu zmlúv);
26. domnieva sa, že by sa mal prakticky zväziť ďalší postup, pokiaľ ide o zaobchádzanie s osobami, ktoré boli na základe zamietnutej žiadosti o ochranu vrátené do svojej krajiny pôvodu alebo krajiny, z ktorej odišli;
27. dôrazne nabáda Komisiu, aby pokračovala v úsilí o vytvorenie spoločného európskeho vzdelávacieho programu v oblasti azylu, keďže kvalita rozhodnutí prijímaných v tejto oblasti priamo závisí od kvality vzdelávania a informovanosti vnútroštátnych rozhodovacích orgánov; zastáva názor, že konzultácie s organizáciami občianskej spoločnosti špecializovanými v tejto oblasti zamerané na vypracovanie vzdelávacích programov by boli zárukou účinnosti v tejto oblasti;
28. domnieva sa, že všetky rozhodovacie subjekty musia mať rovnaký prístup k profesionálne a objektívne preskúmaným informáciám o krajine pôvodu, ktoré sú pre azylové orgány a odvolacie súdy, ako aj pre žiadateľov o azyl hlavným nástrojom, na ktorý sa spoliehajú, že im pomôže pri overovaní žiadostí o medzinárodnú ochranu;
29. zdôrazňuje, že počas čakacích lehôt by orgány mali zohľadňovať rozdielne potreby žiadateľov o azyl, ktorí sa nachádzajú v citlivejšej situácii, napríklad detí, osôb so zdravotným postihnutím a žien, a mali by zabezpečiť potrebnú infraštruktúru;

Integrácia osôb, ktorým bola priznaná medzinárodná ochrana

30. berie na vedomie dôležitosť integrácie osôb, ktorým je poskytovaná medzinárodná ochrana, v súvislosti s demokratickými, bezpečnostnými a hospodárskymi kritériami;
31. vyslovuje poľutovanie nad skutočnosťou, že pravidlá stanovené dublinským nariadením na určenie štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl nezohľadňujú pranie žiadateľov a domnieva sa, že pri tomto určovaní by mali byť viac zohľadnené niektoré kritériá týkajúce sa rodiny, kultúry a jazyka, aby sa napomohlo integrácii žiadateľov o azyl;
32. naliehavo žiada Radu, aby dospela k dohode o rozšírení rozsahu pôsobnosti smernice Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom ⁽¹⁾ s cieľom zahrnúť doňho utečencov a osoby s doplnkovou ochranou;
33. víta návrh Komisie, aby sa podľa smernice o prijímaní zjednodušil prístup žiadateľov o azyl na trh práce, keďže ich začlenenie do pracovného života predstavuje základnú podmienku ich integrácie v hostiteľskom členskom štáte, a taktiež podporuje rozvíjanie zručností, ktoré môžu využívať tak počas svojho pobytu v hostiteľskom členskom štáte, ako aj v krajine pôvodu v prípade návratu;
34. domnieva sa, že pri určovaní príslušného členského štátu by mal azylový systém uľahčovať integráciu tým, že zohľadní okrem iných faktorov aj sociálne, kultúrne a jazykové pozadie, uznávanie dosiahnutého vzdelania, odbornej kvalifikácie a zručností žiadateľa o azyl, ktoré zodpovedajú hospodárskym potrebám v hostiteľskom členskom štáte;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.

Utorok, 10. marca 2009

35. odporúča, aby sa nerobili žiadne rozdiely medzi právami priznanými utečencom a osobám s doplnkovou ochranou; osobitne trvá na potrebe zlepšiť prístup osôb s doplnkovou ochranou k sociálnym a hospodárskym právam, keďže je to veľmi dôležité pre ich integráciu;

Mechanizmy solidarity

36. domnieva sa, že jeden z cieľov SEAS musí byť zavedenie účinných mechanizmov solidarity, aby sa zlepšila situácia krajín, do ktorých smeruje väčší počet žiadateľov o azyl a ktoré majú ťažkosti zabezpečiť vhodné podmienky prijímania, včasné a predpísané spracovanie žiadostí alebo integráciu žiadateľov, ktorým bol udelený štatút utečenca;

37. zastáva názor, že solidarita sa nemôže obmedziť na pridelenie finančných prostriedkov, a vyzýva na efektívne vykonávanie mechanizmov vnútorného presídlenia a premiestnenia na základe dobrovoľnosti, ako sa stanovuje v Európskom pakte o prisťahovalectve a azyle; je toho názoru, že by to osobám pod medzinárodnou ochranou umožnilo, aby boli prijaté v inom členskom štáte ako v tom, ktorý im priznal túto ochranu;

38. domnieva sa, že je potrebné zväziť rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice 2001/55/ES⁽¹⁾, aby najmä osobitné kategórie osôb žiadajúcich o medzinárodnú ochranu mohli mať k dispozícii prechodné obdobie na prijatie, a to aj vtedy, keď nedochádza k hromadnému prílevu;

39. podporuje vytvorenie skupín odborníkov v oblasti azylu pod záštitou budúceho Európskeho úradu na podporu azylantov, ktoré by mohli pomáhať členským štátom v prípade náhleho a masívneho prílevu žiadateľov o azyl, ktorému tieto štáty nie sú schopné čeliť;

40. vyzýva Komisiu, aby zväzila možnosť vytvoriť európsky mechanizmus presúvania medzinárodnej ochrany pod dohľadom budúceho Európskeho úradu na podporu azylantov, aby sa umožnil pohyb utečencov v Európe na ich žiadosť a tým sa zmiernila záťaž niektorých členských štátov;

41. víta zámer Komisie vypracovať štúdiu s cieľom preskúmať prostriedky na zlepšenie finančnej solidarity v rámci EÚ a so záujmom očakáva návrhy, ktoré budú v tomto smere predložené;

42. podporuje dohody o monitorovaní hraníc uzatvorené medzi vnútroštátnymi orgánmi, UNHCR a mimovládny organizáciami v EÚ a pridelenie zdrojov na tento účel z Fondu EÚ pre vonkajšie hranice;

Spolupráca s tretími krajinami

43. zdôrazňuje, že SEAS by mal byť v plnom súlade s cieľmi a činnosťami nástrojov EÚ na spoluprácu s rozvojovými krajinami v oblasti ochrany utečencov (napríklad s Európskym rozvojovým fondom, Nástrojom rozvojovej spolupráce, Nástrojom európskeho susedstva a partnerstva a Európskym nástrojom pre demokraciu a ľudské práva) a dohodami a partnerstvami medzi EÚ a rozvojovými krajinami (ako sú Dohoda z Cotonou a strategické partnerstvo Afrika – EÚ);

44. zastáva rovnaký názor ako Komisia, že azyl je skôr neoddeliteľnou súčasťou rozvojovej spolupráce s tretími krajinami ako nástrojom krízového riadenia; zdôrazňuje tiež, že rozvojová spolupráca, najmä predchádzanie krízam, monitorovanie ľudských práv, transformácia konfliktu a budovanie mieru, by mohli slúžiť ako preventívny nástroj vysídľovania; zdôrazňuje preto, že SEAS by mal byť úzko spojený s európskymi rozvojovými a humanitárnymi politikami;

(1) Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12).

Utorok, 10. marca 2009

45. so záujmom očakáva posúdenie regionálnych programov ochrany, ktoré sa má uskutočniť v roku 2009; zdôrazňuje, že rozvoj takýchto programov by mal byť plne v súlade s vnútroštátnymi a regionálnymi akčnými plánmi, tematickým programom v oblasti migrácie a azylu v rámci Nástroja rozvojovej spolupráce a vo všeobecnosti by nikdy nemal byť prostriedkom zbavujúcim členské štáty a EÚ zodpovednosti; vyzýva Komisiu, aby lepšie koordinovala opatrenia, ktoré v tejto oblasti vykonávajú jej jednotlivé oddelenia, s cieľom optimalizovať ich vzájomnú súčinnosť a aby informovala Európsky parlament o krokoch, ktoré v tejto súvislosti podniká;

46. uznáva, že je dôležité posilniť kapacity na prijímanie v krajinách prvého azylu a v úzkej spolupráci s UNHCR zaviesť na európskej úrovni program presídlenia, v rámci ktorého sa stanovujú spoločné kritériá a koordinačné mechanizmy;

47. takisto žiada, aby sa zhodnotila primeranosť prostriedkov, ktoré sú k dispozícii na financovanie opatrení týkajúcich sa tretích krajín, napríklad ochrany v regióne, najmä vzhľadom na uvedený názor Európskeho parlamentu, že tieto opatrenia si vyžadujú dodatočné financovanie, a nie prerozdelenie prostriedkov na rozvoj;

48. vyzýva Komisiu, aby podporovala väčšiu účasť členských štátov na celosvetovom úsilí o opätovné usídľovanie utečencov;

49. s veľkým záujmom berie na vedomie myšlienku zaviesť „postupy chráneného vstupu“ a dôrazne nabáda Komisiu, aby sa náležite zamyslela nad konkrétnymi spôsobmi a praktickými dôsledkami tohto druhu opatrení;

50. so záujmom očakáva výsledky štúdie o spoločnom spracovaní žiadostí o azyl mimo územia EÚ, ktoré Komisia plánuje uskutočniť v roku 2009, a varuje pred akýmkoľvek pokusom o prenesenie zodpovednosti za prijímanie žiadateľov o azyl a spracovanie ich žiadostí na tretie krajiny alebo na UNHCR;

*

* *

51. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, vládam členských štátov, agentúre Frontex a Úradu vysokého komisára OSN pre utečencov.

Akčný plán Komisie na vytvorenie integrovaného rámca vnútornej kontroly

P6_TA(2009)0088

Uznesenie Európskeho parlamentu z 10. marca 2009 o akčnom pláne Komisie na vytvorenie integrovaného rámca vnútornej kontroly (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o ES,
- so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov Európskych spoločenstiev č. 2/2004 k modelu jednotného auditu (a návrh rámca vnútornej kontroly Spoločenstva) ⁽¹⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 15. júna 2005 o orientačnom pláne k integrovanému rámcu vnútornej kontroly (KOM(2005)0252),
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 17. januára 2006 o akčnom pláne na vytvorenie integrovaného rámca vnútornej kontroly (KOM(2006)0009),

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 107, 30.4.2004, s. 1.